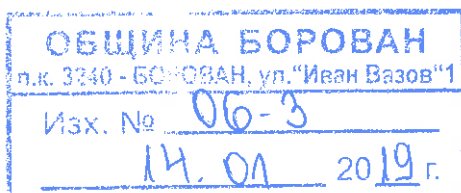

ОБЩИНА БОРОВАН

3240 с. Борован, ул. „Иван Вазов“ №1, тел.: (09147) 9440
Кмет: (09147) 9330, Секретар: (09147) 9301, факс: (09147) 9200
e-mail: ob_borovan@abv.bg; www.borovan.bg

ДО
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – БОРОВАН

ДОКЛАДНА ЗАПИСКА

от ДЕСИСЛАВА МАРКОВСКА
ЗА КМЕТ НА ОБЩИНА БОРОВАН
Съгласно Заповед № 11 / 11.01.2019г.

ОТНОСНО: НАРЕДБА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА БОРОВАН

**УВАЖАЕМИ Г-Н ПРЕДСЕДАТЕЛ,
УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИЦИ**

В действащата към настоящия момент Наредба № 7 за определяне размера на местните данъци на територията на Община Борован, приета с Решение № 168 от 28.01.2008г. от ОбС Борован, изм. и доп. Реш.№ 390 от 28.12.2010 г., изм. и доп. Реш.№ 319 от 24.01.2014 г., доп. Реш.№ 18 от 17.12.2015 г., изм. и доп. Реш.№ 79 от 27.05.2016 г., доп. Реш.№ 102 от 27.09.2016 г., е необходимо да се направят голям брой корекции. Същата наредба е разработена на основание действащия към 2008г. Закон за местните данъци и такси /ЗМДТ/ След 2008 г. ЗМДТ многократно е изменян и допълван с изм. ДВ. бр.70 от 8 Август 2008г., изм. ДВ. бр.105 от 9 Декември 2008г., изм. ДВ. бр.12 от 13 Февруари 2009г., изм. ДВ. бр.19 от 13 Март 2009г., изм. ДВ. бр.41 от 2 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.95 от 1 Декември 2009г., изм. ДВ. бр.98 от 14 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.19 от 8 Март 2011г., изм. ДВ. бр.28 от 5 Април 2011г., изм. ДВ. бр.31 от 15 Април 2011г., изм. ДВ. бр.35 от 3 Май 2011г., изм. ДВ. бр.39 от 20 Май 2011г., изм. ДВ. бр.30 от 17 Април 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.53 от 13 Юли 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.54 от 17 Юли 2012г., доп. ДВ. бр.102 от 21 Декември 2012г., изм. ДВ. бр.24 от 12 Март 2013г., изм. ДВ. бр.30 от 26 Март 2013г., доп. ДВ. бр.61 от 9 Юли 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.101 от 22 Ноември 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.105 от 19 Декември 2014г., изм. ДВ. бр.14 от 20 Февруари 2015г., изм. ДВ. бр.35 от 15 Май 2015г., доп. ДВ. бр.37 от 22 Май 2015г., доп. ДВ. бр.79 от 13 Октомври 2015г., изм. и доп. ДВ. бр.95 от 8 Декември 2015г., доп. ДВ. бр.32 от 22 Април 2016г., доп. ДВ. бр.43 от 7 Юни 2016г., изм. ДВ. бр.74 от 20 Септември 2016г., попр. ДВ. бр.80 от 11 Октомври 2016г., изм. и доп. ДВ. бр.97 от 6 Декември 2016г., изм. и доп. ДВ. бр.88 от 3 Ноември 2017г., изм. и доп. ДВ. бр.92 от 17 Ноември 2017г., доп. ДВ. бр.96 от 1 Декември 2017г., изм. и доп. ДВ. бр.97 от 5 Декември 2017г., изм. ДВ. бр.99 от 12 Декември 2017г., изм. и доп. ДВ. бр.98 от 27

Ноември 2018г., изм. и доп. ДВ. бр.108 от 29 Декември 2018г., изм. ДВ. бр.1 от 3 Януари 2019г.

Вследствие на посоченото, приетата от Общински съвет Наредба е неактуална, което затруднява работата на администрацията и създава несигурност при процедурите за изчисляване на данъците. Съществува несъответствие между текстовете на Наредба № 7 за определяне размера на местните данъци на територията на Община Борован и действащият Закон за местните данъци и такси.

МОТИВИ - предварителна оценка на въздействие:

· Проектът на Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Борован е изготвен в съответствие с настъпилите изменения и допълнения в Закона за местните данъци и такси след приемането на Закон за изменение и допълнение на Закон за корпоративното подоходно облагане (обн. в ДВ, бр.98 от 2018г. в сила от 01.01.2019г.). Въведените промени са насочени към намаляване на административната тежест в процедурите по определяне на местните данъци, както и към подобряване контрола и събираемостта им от страна на община Борован. Освен промените, които касаят оперативната работа на общинското приходно звено, е важно да бъдат отчетени и следните нови моменти:

1. Важна промяна в ЗМДТ е, че условията за ползване на отстъпка за основно жилище са уредени по-детайлно, като в случай, че се установи деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията не се прилагат и данъкът, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата, т.е. отпадане на данъчното облекчение за основно жилище и определяне на данъка върху недвижимите имоти в пълен размер за всички жилища на данъчно задълженото лице, когато повече от едно жилище е декларирано като основно.

2. Промени, свързани с облекчаване на административната тежест:

– Във връзка с облекчаване на административната тежест следва нотариусите, при реализиране на сделка или действие за придобиване на моторно превозно средство, да извършват проверка за наличието или липсата на задължения за данък върху превозното средство чрез автоматизиран обмен на данни със системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а от ЗМДТ, или със съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината, при посредничеството на информационната система на Министерство на вътрешните работи. В случай, че не може да се осъществи автоматизирана проверка, данъчно задълженото лице следва да предостави издаден или заверен от общината документ за платен изискуем данък върху превозното средство.

– Определен е 7-дневен срок след извършване на сделката или действието по придобиване на недвижим имот или моторно превозно средство нотариусите да уведомяват съответната община за прехвърлените вещни права върху недвижимия имот или моторното превозно средство, както и да предоставят допълнителна информация за размера на заплатения данък по чл. 49, ал. 2 от ЗМДТ и за основата, върху която е определен. Тази промяна е свързана с осигуряване на яснота за прехвърлените през периода недвижими имоти и моторни превозни средства и размера на данъка, който трябва да постъпи в общината за конкретния недвижим имот или моторното превозно средство.

3. Промени, свързани с прецизиране, отпадане и допълване на разпоредби в ЗМДТ:

– Промяна има в приложение № 2 на ЗМДТ „Норми за данъчна оценка на недвижими имоти“, съгласно която отпада корекцията за подобрения към обектите (лукозна или алуминиева дограма, климатична инсталация и други) при определяне на коефициента за индивидуални характеристики на сградата. С тази промяна се цели премахване на характеристики на имоти, които са морално остарели и които към настоящия момент не се прилагат и не могат да бъдат характеристика на даден имот.

4. Основна промяна е въвеждането на нова формула за изчисляване размера на данъка върху превозните средства, която обединява имуществен и екологичен компонент, както и уеднаквава подхода за облагане на пътните превозни средства с технически допустима максимална маса до 3,5 тона. Законодателят е предвидил срок за Общинските съвети до

31.01.2019г. да определят размерите на данъка върху превозните средства, като в противен случай, за 2019г. данъкът ще се определя съгласно минималните размери на данъците и коригиращите коефициенти, определени в чл.55, ал.1 от ЗМДТ.

– Нова законова концепция за определяне на данъка върху превозните средства за леки автомобили и товарните автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т - данъкът да се определя по формула, която включва два компонента: имуществен и екологичен. Имущественият компонент отчита мощността и годината на автомобила, а екологичният компонент отчита екологичната категория на автомобила, респективно замърсяването, което причинява съответният автомобил. Имущественият компонент ще се определя от ставката за тази част от данъка и мощността на двигателя, коригирани с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила. В закона са приети шест диапазона на мощности на автомобили и съответно минимална и максимална стойност на границите на размера на данъка за всеки диапазон на мощност. Съгласно действащите разпоредби се обединяват диапазоните до 37 и до 55 kW в един – до 55 kW, както и се включват два нови диапазона към съществуващите в закона размери по отношение на най-мощните автомобили: над 150 kW до 245 kW включително и над 245 kW. Доколкото тази част от формирането на данъка е в частта имуществен компонент се запазва принципа за определяне на по-високи граници на ставка на данък за по-мощните автомобили.

– Коефициентът за годината на производство на автомобила е диференциран по години, като е налице известна промяна спрямо действащите към настоящия момент в ЗМДТ коефициенти.

– Екологичният компонент е свързан с екологичните характеристики на автомобила и представлява коригиращ коефициент, който отразява екологичната категория на автомобила, която е свързана с европейските стандарти за изгорели газове (познати още като Евро 1, 2, 3, 4, 5 и 6). Екологичният компонент осигурява облекчение за собствениците на автомобили, съответстващи на екологични стандарти Евро 4 и по- високи и утежнение за собствениците на автомобили, които не съответстват на екологична категория или съответстват на екологична категория, по-ниска от „Евро 4“. Облекчението за превозни средства с действащо катализаторно устройство отпада. Отпадането на посоченото данъчно облекчение е заменено с въвеждане на коефициент за екологичната категория на автомобила. Като положителен ефект за собствениците на моторни превозни средства е прието отпадането на лимитиращата граница от 74 kW за ползване на данъчни облекчения за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т, като с коефициента за екологична категория се дава възможност за ползване на данъчно облекчение за всички автомобили с категория равна на или по-висока от „Евро 4“, независимо от мощността им. По този начин всички собственици на моторни превозни средства имат възможност да ползват данъчни преференции, в случай, че притежават моторни превозни средства, отговарящи на по-високи екологични стандарти. Законовата промяна, съгласно която в обхвата на приетата нова концепция за определяне на данъка върху превозните средства за автомобили е прието да бъдат включени и товарните автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т, произтича от редица установени случаи на неравнопоставеност на данъчно задължените лица и предотвратяване случаите на избягване на данъчно облагане. До сега товарните автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т се облагаха с данък върху превозните средства в размер от 10 до 30 лв. за всеки започнат тон товароносимост.

– Промяната на данъчното облекчение за мотоциклети и мотопеди до 74 kW, съответстващи на екологични категории "Евро 3" и "Евро 4" съответства на предвидената данъчна преференция съобразно коефициента за екологична категория при облагане на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. В тази връзка данъчното облекчение за екологична категория "Евро 3" отпада, а за екологична категория "Евро 4" се намалява на 20 %. За автобусите, товарните автомобили над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологични

категории "Евро 3" и "Евро 4" са с предвидената данъчна преференция съобразно коефициента за екологична категория при облагане на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. В тази връзка данъчното облекчение за екологична категория "Евро 3" отпада, а за екологична категория "Евро 4" се намалява на 20 %. Промяна има относно облагаемата товарносимост на товарните автомобили с технически допустима максимална маса над 3,5 т и не повече от 12 т, като вместо на всеки започнат тон, същата се изчислява на всеки започнати 750 кг.

5. Последната промяна е в приложение № 4 на ЗМДТ „Видове патентни дейности и годишни размери на данъка“ - отпада патентната дейност „Отдаване на видеокасети или записи на електронен носител под наем“. Промяната цели осъвременяване на видовете патентни дейности чрез премахване на дейности, които към настоящия момент не се осъществяват.

Цели, които се поставят с приемането на новата Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Борован:

- * Привеждане на Наредбата в съответствие с нормативните изисквания;
- * Актуализиране и контролиране спазването на правилата и нормите, регламентирани в ЗМДТ.

Финансови и други средства, необходими за прилагането на новата уредба: За приемането на Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Борован не са необходими допълнителни финансови средства от бюджета на Община Борован.

Очаквани резултати от приемането на новата Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Борован :

- * Подобряване дейността по администриране на местните данъци в община Борован с прилагане на Наредбата;
- * Увеличаване приходите от местни данъци – данък върху превозните средства;
- * Намаляване административната тежест за физическите и юридическите лица.
- * Въвеждане на електронни справки за удостоверяване на информация по ЗМДТ;

Анализ за съответствие с правото на Европейския съюз:

Предложеният проект на Наредба за определяне на местните данъци на територията на Община Борован е в съответствие с разпоредбите на европейското законодателство и с въвеждането на разпоредбите на Директива 2016/1164 на Съвета на Европейския съюз, за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар в националното данъчно законодателство и не противоречат на норми от по-висока йерархия.

Предвид гореизложеното и с оглед на обстоятелството, че по пътя на изменението на нормативния акт трудно могат да бъдат постигнати законовите цели и същото се явява нецелесъобразно, поради обстоятелството, че би довело до затруднения по неговото прилагане, чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА, във връзка с чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗМСМА, във връзка с чл. 28 от ЗНА, във връзка с чл. 1, ал. 2 от ЗМДТ, във връзка с чл. 11, ал. 3 от ЗНА и чл. 79 от АПК, и при мотиви, изложени в докладната записка, предлагам да вземете следното

РЕШЕНИЕ

На основание чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА, във връзка с чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗМСМА, във връзка с чл. 28 от ЗНА, във връзка с чл. 1, ал.2 от ЗМДГ, във връзка с чл. 11, ал. 3 от ЗНА и чл. 79 от АПК, и във връзка с извършени законови промени - § 39 от Закона за изменение и допълнение (ЗИД) на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) (обн. ДВ, бр.98/2018 г.), и при мотиви, изложени в докладната записка, Общински съвет Борован

РЕШИ:

1. Отменя до сега действащата Наредба № 7 за определяне размера на местните данъци на територията на Община Борован , *приета с Решение № 168 от 28.01.2008г. от ОбС Борован, изм. и доп. Реш.№ 390 от 28.12.2010 г., изм. и доп. Реш.№ 319 от 24.01.2014 г., доп.Реш.№ 18 от 17.12.2015 г., изм. и доп.Реш.№ 79 от 27.05.2016 г., доп. Реш.№ 102 от 27.09.2016 г.*
2. Приема нова **Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Борован**

Приложение:

Нова „Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Борован“

Информацията е заличена съгл.
Вн чл. 2 и чл. 4 от ЗЗЛД
ДЕ
ЗА КМЕТ НА ОБЩИНА БОРОВАН
Съгласно Заповед № 11 / 11.01.2019г.

Информацията е заличена съгл.
чл. 2 и чл. 4 от ЗЗЛД а Борован

Информацията е заличена съгл. „Общински приходи и разрешителни режими“
чл. 2 и чл. 4 от ЗЗЛД

Срокът за предложения и становища по настоящия проект за нормативен акт е 30 дни, считано от момента на публикуването му на интернет страницата на Община Борован. Предложенията и становищата на заинтересованите лица се приемат в деловодството на Община Борован, с. Борован, ул. „Иван Вазов“ № 1, както и на електронната поща на Община Борован – ob_borovan@abv.bg.

НАРЕДБА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА БОРОВАН

Глава първа. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл.1. (1) С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размера на данъците при условията, по реда и в границите, определени с Закона за местни данъци и такси на територията на община **Борован**

Чл.2. (1) В общинския бюджет постъпват следните местни данъци:

1. данък върху недвижимите имоти;
2. данък върху наследствата;
3. данък върху даренията;
4. данък при възмездно придобиване на имущество;
5. данък върху превозните средства;
6. патентен данък;
7. туристически данък;
8. данък върху таксиметров превоз на пътници;
9. други местни данъци, определени със закон.

(2) Когато до края на предходната година общинският съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година.

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 3. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл. 4. (1) Данъчните декларации по ЗМДТ се подават от данъчно задължените лица или от техните законни представители по образец, одобрен от министъра на финансите, който се обнародва в "Държавен вестник".

(2) Данъчните декларации по ал. 1 могат да се подават и по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служителите на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по местонахождението на общината, в чийто район е възникнало задължението, по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) Невнесените в срок данъци се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) В производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на

данъчни задължения - на публични изпълнители. Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, за задължения за данъци и такси се представя удостоверение само за задълженията за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно седалище, на задълженото лице.

(4) Служителите по ал. 3 се определят със заповед на кмета на общината.

(5) Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на Националната агенция за приходите.

(6) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите издава методически указания по прилагането.

(7) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 100 000 лв. и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението, е кметът на общината, а в останалите случаи е общинският съвет.

Чл. 5а. (1) Община Борован предоставя ежедневна информация по електронен път на Министерството на финансите за:

1. идентификационните данни за задължените лица;
2. обектите на облагане с местни данъци, данъчните им оценки и отчетните им стойности;
3. правата на собственост и ползване върху обектите на облагане;
4. данъчните облекчения и освобождавания;
5. размера на задълженията по видове данъци и такси, плащанията и непогасените задължения;
6. мерки за обезпечаване и събиране на вземанията;
7. други данни от значение за определянето, обезпечаването и събирането на местните данъци.

(2) Информацията по ал. 1 се предоставя по ред, начин и във формат, определени със заповед на министъра на финансите.

(3) Заповедта по ал. 2 се публикува на интернет страниците на Министерството на финансите и Националното сдружение на общините в Република България.

Глава втора. МЕСТНИ ДАНЪЦИ

Раздел I.

Данък върху недвижимите имоти

Чл. 6. (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните

строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл. 7. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът. При концесия за добив данъчно задължено лице е собственикът, с изключение на случаите, при които в полза на концесионера е учредено вещно право на ползване върху поземления имот или съответната част от него.

(5) За имот - държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл. 8. (1) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право на ползване, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 9. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл. 10. (1) За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията собственикът уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията. Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на служителите по чл. 5, ал. 1 от възложителя на строежа след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

(3) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по раздел трети от тази глава.

(4) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

(5) При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1.

(6) При придобиване на имот по наследство декларацията по ал. 1 се подава в срока по чл. 10. В случай че не е подадена данъчна декларация по ал. 1 от наследниците или

заветниците, след изтичането на срока по чл. 10, служителят по чл. 4, ал. 1 образува партия за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(7) Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели.

(8) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството ѝ на възложител по Закона за устройство на територията. Служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

Чл. 11. (1) За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени.

(2) При прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.

(3) Завършването на сграда или на част от нея се установява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на Закона за устройство на територията, както и с удостоверение по чл. 54а, ал. 3 от Закона за кадастъра и имотния регистър.

(4) Органите, издаващи документите по ал. 3, предоставят служебно по един екземпляр от тях на данъчната служба на общината в едноседмичен срок от издаването им.

(5) Данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно - в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(6) Лицето, упражняващо строителен надзор, или техническият ръководител - за строежите от пета категория, предоставя екземпляр от съставения констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията на данъчната служба на общината в едноседмичен срок от съставянето му.

(7) Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл. 181, ал. 2 от Закона за устройство на територията. Обстоятелствата по ал. 5 се установяват с констативен акт, съставен от служители на общината. Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7-дневен срок от уведомяването.

Чл. 12. (1) При частично или пълно унищожаване на сградите, както и при преминаване на недвижимите имоти от необлагаеми в облагаеми и обратно данъчно задължените лица уведомяват за това общината по местонахождението на имота по реда и в срока по чл. 14, ал. 1.

(2) В случаите по ал. 1 задължението за плащане на данъка се прекратява, съответно възниква, от началото на месеца, следващ месеца, в който е настъпила промяната.

Чл. 13. (1) Служителят на общинската администрация проверява подадените декларации. Той може да иска допълнителни данни за облагаемия имот, да сверява данните от декларацията със счетоводните книги, планове, скици и документи, въз основа на които имотът се притежава или се ползва, а при нужда - и чрез измерване на имота от техническите органи и предоставената служебно информация.

(2) При поискване от служителите на общинската администрация на данни и доказателствен материал за имотно състояние (копия от карти и планове, компютърни модели, регистри и други) съответните служби на бюджетна издръжка са длъжни да ги предоставят безвъзмездно в 7-дневен срок.

(3) Данни по ал. 2 от кадастъра се предоставят при условията и по реда, предвидени в Закона за кадастъра и имотния регистър.

(4) Националната агенция за приходите по електронен път предоставя на общинската администрация в 14-дневен срок от получаването на искане информацията относно обектите с регистрирани фискални устройства.

Чл. 14. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до 1 март на същата година.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинските съвети на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) Алинея 2, изречение първо не се прилага за нежилищните имоти, които са собственост на предприятията или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване.

Чл. 15. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя от служител на общинската администрация по норми съгласно приложение № 2 към ЗМДТ. В зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 16. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, е високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл. 11, ал. 2, върху които са построени сгради на предприятия, се определя съгласно нормите по приложение № 2.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл. 17. Данъкът за недвижимите имоти е в размер на 2 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот;

Чл. 18. Данъкът се определя от служител на общинската администрация по местонахождението на недвижимия имот и се съобщава на данъчно задълженото лице или на негов законен представител.

Чл. 19. (1) Освобождават се от данък:

1. общините, за имотите - публична общинска собственост;
 2. държавата, за имотите - публична държавна собственост, освен ако имотът е предоставен за ползване на друго лице и това лице не е освободено от данък;
 3. читалищата;
 4. сградите - собственост на чужди държави, в които се помещават дипломатически и консулски представителства, при условията на взаимност;
 5. сградите на Българския червен кръст и на организациите на Червения кръст, регистрирани в друга държава - членка на Европейския съюз, или в друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;
 6. сградите на висшите училища и академиите, използвани за учебен процес и научна дейност;
 7. храмовете и манастирите, предназначени за богослужебна дейност, заедно с поземлените имоти, върху които са построени - собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната, както и молитвените домове заедно с поземлените имоти, върху които са построени - собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната; молитвените домове, храмовете и манастирите трябва да са вписани в регистъра по чл. 12, ал. 3 от Закона за вероизповеданията;
 8. парковете, спортните игрища, площадките и други подобни имоти за обществени нужди;
 9. сградите - културни ценности, когато не се използват със стопанска цел;
 10. музеите, галериите, библиотеките;
 11. имотите, използвани непосредствено за експлоатационни нужди на обществения транспорт;
 12. временните сгради, обслужващи строежа на нова сграда или съоръжение до завършването и предаването им в експлоатация;
 13. недвижимите имоти, собствеността върху които е възстановена по закон и които не са в състояние да бъдат използвани, за период от 5 години. Данъкът върху горепосочените недвижими имоти, които се използват от държавата, общините, обществените организации или от търговски дружества, в които те участват, включително приватизираните, се дължи от ползвателите;
 14. сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "В", и сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "С", издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и наредбата по чл. 48 от Закона за енергийната ефективност, както следва:
 - а) за срок 7 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;
 - б) за срок 10 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване нуждите на сградата;
 15. сградите, въведени в експлоатация след 1 януари 1990 г. и преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "С", и сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "D", издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и наредбата по чл. 48 от Закона за енергийната ефективност, както следва:
 - а) за срок три години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;
 - б) за срок 5 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване нуждите на сградата.
- (2) Освобождаването по ал. 1, т. 1, 2, 3, 4, 5, 6 и 7 е при условие, че имотите не се ползват със стопанска цел, несвързана с пряката им дейност.

(3) Алинеи 1 и 2 се прилагат съответно и за части от имоти.

(4) За имотите по ал. 1, т. 13, правото на собственост върху които е възстановено преди 1 януари 1999 г., петгодишният срок започва да тече от тази дата, а за имотите, собствеността върху които е възстановена след тази дата, този срок започва да тече от месеца, следващ месеца на възстановяването.

(5) Освобождаването от данък по ал. 1, т. 14 и 15 се прилага за общ срок за съответната сграда, не по-дълъг от 10 години.

(6) Освобождаването от данък по ал. 1, т. 14 и 15 не се прилага в случаите, в които сградата е получила сертификат с клас на енергопотребление в резултат на предприети мерки за енергийна ефективност, финансирани с публични средства.

Чл. 20. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 17, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл. 21. Лицата предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл. 14, ал. 1.

Чл. 22. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(3) При прехвърляне на недвижим имот или при учредяване на вещни права върху недвижим имот дължимият до прехвърлянето/учредяването данък, включително за месеца на прехвърлянето/учредяването, се заплаща от прехвърлителя/учредителя преди прехвърлянето/учредяването.

(4) За недвижимите имоти, придобити през текущата година, данъкът се заплаща в сроковете по ал. 1, а в случаите, в които придобиването е след изтичане на сроковете по ал. 1, данъкът се заплаща в двумесечен срок от датата на придобиването на имота.

(5) Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът. Данъкът, дължим от концесионера за имот, разположен на територията на повече от една община, постъпва в приход на общината, на чиято територия е по-голямата част от имота.

Раздел II.

Данък върху наследствата

Чл. 23. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имуществата в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имуществата на български граждани, ако постоянното им местопребиване е на територията на страната.

Чл. 24. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени

права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договърът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл. 25. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 26. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина - по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

(2) За наследник или заветник, който не е съпруг, низходящ, родител, брат или сестра, 6-месечният срок от подаване на декларацията тече от узнаването, че наследството е открито.

(3) За имуществата на лица, обявени от съда за отсъстващи, декларацията се подава от лицата, които се явяват наследници на обявения за отсъстващ към момента на последното известие от него. В тези случаи 6-месечният срок за подаване на декларацията започва да тече от въвеждането във владение.

(4) Когато наследникът е лице, което е било заченато към момента на откриване на наследството и е живородено, срокът по ал. 1 за неговите законни представители започва да тече от деня на раждането му.

(5) Подадената в срок декларация от един наследник ползва и другите наследници.

(6) Данъчно задължените лица посочват в декларацията полученото наследствено имущество по вид, местонахождение и оценка.

(7) Наследствени имущества, за които данъчно задължените лица са узнали след изтичане на сроковете по предходните алинеи, се декларират в едномесечен срок от узнаването. В тези случаи дължимият данък се преизчислява.

Чл. 27. (1) Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се определя и оценява в левове към момента на откриване на наследството, както следва:

1. недвижимите имоти на територията на страната - по данъчна оценка съгласно приложение № 2;

2. чуждестранната валута и благородните метали - по централния курс на Българската народна банка;

3. ценните книжа - по пазарна стойност, а когато пазарната стойност не може да бъде определена без значителни разходи или затруднения, те се оценяват по номинал;

4. превозните средства - по застрахователна стойност;

5. останалите движими вещи и права - по пазарна стойност;

6. предприятия или дялови участия в търговски дружества или кооперации - по пазарна стойност, а когато определянето ѝ изисква значителни разходи или затруднения - по счетоводни данни;

7. недвижимите имоти на територията на друга държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на трета държава - по данъчна стойност, посочена в документ, издаден за

целите на данъчно облагане от компетентен орган на съответната държава, придружен с точен превод на български език, извършен от заклет преводач.

(2) По реда на ал. 1 се оценяват и задълженията на наследодателя.

(3) Правата и задълженията на наследодателя, които не са установени по основание или размер, се декларират, но се оценяват и вземат предвид при определяне на облагаемата наследствена маса след установяването им по основание и размер. В тези случаи дължимият данък се преизчислява.

(4) При поискване от служител на общинската администрация или от заинтересуваното лице застрахователите издават в 7-дневен срок удостоверение за застрахователната стойност на вещта.

Чл. 28. От актива на облагаемата наследствена маса, определен по реда на чл. 33, се приспадат:

1. установените по основание и размер задължения на наследодателя към момента на откриване на наследството, ако срещу тези задължения не се придобива имущество, което е освободено от данък върху наследствата; не се приспадат задълженията към кредитори, вземанията на които към наследодателя са погасени по давност и не са изпълнени в 6-месечния срок;

2. правата и вземанията, които наследниците са прехвърлили в полза на държавата или общините по установения от закона ред в 6-месечния срок;

3. разноските за погребение в размер 1000 лв.;

4. предвидените в закона облекчения.

Чл. 29. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството.

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл. 33 от Закона за местни данъци и такси.

Чл. 30. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – **0,8** за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. за лица, извън посочените в т. 1 - **6,6** за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл. 31. (1) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.

Чл. 32. (1) Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 и чл.39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 33. (1) Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

(2) Когато се наследява предприятие на едноличен търговец, участие в събирателно дружество, дялове и акции, представляващи повече от 50 на сто от капитала на търговските дружества, дължимият данък може да бъде заплатен в срок до 1 година от откриване на наследството заедно със законната лихва, която започва да се начислява след изтичане на 2-месечния срок по ал. 1.

Чл. 34. (1) Сумите по сметки на починали лица се изплащат на техните наследници след представяне на удостоверение от общината, че са посочени в декларацията за облагане с данък върху наследствата и данъкът е платен. Когато данъкът не е платен, той се удържа и се превежда по сметката на съответната община в едномесечен срок от представянето на документ за размера на дължимия данък, а на наследниците се изплащат суми до размера на остатъка по сметката на наследодателя.

(2) Алинея 1 се прилага съответно и при изплащане на обезщетения по договор за застраховка "Живот", сключен от наследодателя в полза на трети лица.

(3) Прехвърлянето на поименни акции и други ценни книжа, принадлежали на лица, които са починали или са обявени за отсъстващи, се извършва въз основа на удостоверение, издадено от общината по местоткриване на наследството, че тези ценни книжа са посочени в декларацията и дължимият данък върху наследството е платен.

Чл. 35. Банките, застрахователните и другите търговски дружества, както и всички други лица, които са влогодържатели или длъжници по ценни книжи, пари или друго имущество, което влиза в едно наследство, за което знаят че е открито, са длъжни преди плащането, предаването или прехвърлянето на това имущество да изпратят опис на имуществото на общината по местоткриване на наследството.

Раздел III.

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл. 36. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл. 37. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 38. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл. 39. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл. 36, ал. 2 данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер, както следва:

1. 0.8% на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

2. 6.6 на сто - при дарение между лица извън посочените в т. 1.

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът се определя от общинския съвет в размер 2,3 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 40. (1) Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 41. Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл. 36, ал. 3 - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл. 42. (1) Съдиите, нотариусите, областните управители, кметовете на общините и други длъжностни лица извършват сделката или действието, с което се придобиват, учредяват, изменят или прекратяват вещни права, след като установят, че са платени данъците по тази глава за имуществото, което е предмет на сделката или действието.

(2) В случаите на ал. 1 установяването от нотариуса на платения данък върху превозното средство - предмет на сделката, се извършва със:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на данни със системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а при посредничеството на информационната система на Министерството на вътрешните работи, или със

2. предоставяне на издаден или заверен от общината документ, при условие че съответната община не е осигурила непрекъснат автоматизиран обмен по т. 1.

Чл. 43. (1) Службите по вписванията в 7-дневен срок уведомяват съответната община за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижими имоти.

(2) Нотариусите в 7-дневен срок от извършване на сделката уведомяват съответната община за прехвърлените вещни права върху недвижимите имоти и превозните средства, като предоставят информация за размера на заплатения данък и основата, върху която е определен.

(3) Органите на Министерството на вътрешните работи предоставят по електронен път на Министерството на финансите данни от регистъра на пътните превозни средства. Редът, обхватът и периодичността на предоставянето на данните се уреждат със съвместен акт на министъра на вътрешните работи и министъра на финансите.

(4) Срокът по ал. 1 започва да тече от деня, следващ вписването.

(5) В едномесечен срок от получаване на уведомлението по ал. 1 служителят в общинската администрация определя годишния данък за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижимите имоти въз основа на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по този раздел, и уведомява данъчно задължените лица.

Раздел IV. Данък върху превозните средства

Чл. 44. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 45. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл. 46. (1) Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) Данните по ал. 1 се предоставят от Министерството на финансите на общините:

1. ежедневно - чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между Министерството на финансите и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на община Борован за обмен на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, или

2. ежемесечно - на електронен носител.

(3) Алинея 1 не се прилага, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;
2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;
3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;
4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък.

(4) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал. 1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 26.

(5) Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрацията на превозното средство.

(6) Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение с данъчната декларация по ал. 4 или с подаване на нова данъчна декларация.

(7) Служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане. При прекратяване на регистрацията на превозно средство данъчно задълженото лице представя документ от компетентен орган.

(8) Подадената декларация от един от съсобствениците ползва останалите съсобственици.

(9) Когато липсват данни за годината на производство на пътното превозно средство, за такава се приема годината на първата му регистрацията.

(10) Когато няма налична информация в общината за платения данък по чл. 44, собственикът представя документ за платения данък при придобиването на декларираното

превозно средство, а в случаите по чл. 168 от Закона за данък върху добавената стойност - документ, удостоверяващ внасянето на данъка върху добавената стойност.

(11) Когато в свидетелството за регистрация на превозните средства по чл. 55 липсват данни за допустимата максимална маса на състава от превозни средства, в декларацията се посочва допустимата максимална маса на състава от превозни средства, определена от производителя.

(12) При установяване на допълнителни обстоятелства, които са от значение за определяне размера на данъка, дължимият данък се определя от служител на общинската администрация и се съобщава на лицето.

Чл. 47. За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента - имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

1. имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = C_{kW} \times K_{gp},$$

където:

C_{kW} е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, определен както следва:

- а) до 55 kW включително - от **0,40** лв. за 1 kW;
- б) над 55 kW до 74 kW включително - от **0,60** лв. за 1 kW;
- в) над 74 kW до 110 kW включително - от **1,25** лв. за 1 kW;
- г) над 110 kW до 150 kW включително - от **1,40** лв. за 1 kW;
- д) над 150 kW до 245 kW включително - от **1,80** лв. за 1 kW;
- е) над 245 kW - от **2,20** лв. за 1 kW;

K_{gp} е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

1. екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила, както следва:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории "Евро 1" и "Евро 2"	1,20
"Евро 3"	1,00
"Евро 4"	0,90
"Евро 5"	0,70
"Евро 6" и "ЕЕV"	0,50

(2) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т в размер, както следва:

1. товарно ремарке – **7,00** лв.
2. къмпинг ремарке – **15,00**лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер **20,00** лв. а за мотоциклети в размер, както следва:

1. до 125 куб. см включително – **25,00** лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително – **30,00** лв.
3. над 250 до 350 куб. см включително – **50,00** лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително – **75,00**лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително – **100,00** лв.
6. над 750 куб. см – **130,00** лв.

(4) Данъкът за триколесно превозно средство, определено в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 168/2013" на базата на общото тегло в размер, както следва:

1. до 400 кг включително – **8,00** лв.
2. над 400 кг – **9,00** лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – **80,00** лв.
2. над 22 места, вкл. мястото на водача – **170,00**лв.

(6) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, е в размер на 30 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	8,00	28,00
	18	20	28,00	64,00
	20	22	64,00	147,00
	22	25	190,00	342,00
	25	26	342,00	600,00
	26	28	342,00	600,00
	28	29	331,00	399,00
	29	31	399,00	655,00
	31	33	655,00	909,00
	33	38	909,00	1381,00
	38	-	1007,00	1369,00
Б) с три и повече оси	36	38	640,00	888,00
	38	40	888,00	1228,00
	40	-	1228,00	1817,00

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, в размер на **150,00** лв.

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона в размер на **300,00** лв.

(10) Данъкът за трактори е в размер, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – **15,00**лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително – **21,00**лв.
3. над 37 kW – **30,00**лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер **75,00** лв.

(12) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 е в размер **150,00** лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 тона в зависимост от допустимата максимална маса, от броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	30,00	61,00
	13	14	61,00	168,00
	14	15	168,00	237,00
	15	-	237,00	536,00
Б) с три оси	15	17	61,00	106,00
	17	19	106,00	217,00
	19	21	217,00	282,00
	21	23	282,00	434,00
	23	-	434,00	675,00
В) с четири оси	23	25	282,00	286,00
	25	27	286,00	446,00
	27	29	446,00	708,00
	29	-	708,00	1050,00

(14) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл.48. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер **3,00** лв. за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер **3,00** лв за всеки започнат бруто тон до

40 бруто тона включително и в размер **0,30** лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за един джет - в размер **300,00** лв.

4. за ветроходни и моторни яхти - в размер **60,00** за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери - в размер **8,10** лв. за киловат

6. за влекачи и тласкачи - в размер **0,42** лв. за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер **1,50** лв. за тон максимална товароносимост.

Чл.49. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – **40,00** лв. за всеки започнат тон максимално излетно тегло;

2. за параплан – **24,00**лв.

3. за делтаплан – **24,00**лв.

4. за мотоделтаплан – **40,00**лв.

5. за свободен балон – **60,00** лв.

6. за планер -**60,00** лв.

Чл. 50. (1) Освобождават се от данък превозните средства на:

1. държавните и общинските органи и организации на бюджетна издръжка, които са със специален режим на движение, линейки и пожарни на други лица, както и на Държавна агенция "Технически операции" за изпълнение на дейностите, определени със закон;

2. дипломатическите представителства и консулства при условията на взаимност;

3. Българският Червен кръст, когато се използват за целите на организацията;

4. лекият автомобил - собственост на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, с обем на двигателя до 2000 куб.см и с мощност до 117,64 kW.

(2) Освобождават се от данък електрическите автомобили, мотоциклети и мотопеди, както и електрическите превозни средства категории L5e, L6e и L7e, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013.

(3) При прехвърляне на собствеността на превозното средство новият собственик не заплаща данъка, ако предишният собственик го е платил за времето до края на календарната година.

(4) За превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. В случаите на обявено за издирване превозно средство регистрацията се прекратява след подадено писмено заявление от собственика в съответното звено "Пътна полиция" по месторегистрация на превозното средство. За излезлите от употреба моторни превозни средства, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектуване, данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение и представяне на удостоверение за предаване за разкомплектуване.

(5) Алинея 4 не се прилага и данъкът се дължи за превозни средства, чиято регистрацията е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от Закона за движението по пътищата, и за превозните средства със служебно прекратена регистрацията поради това, че са с табели с регистрационен номер, които не отговарят на изискванията на българските държавни стандарти - БДС 15980 и БДС ISO 7591.

Чл. 51. (1) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория "Евро 4" данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от "Евро 4" - с 60 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 3 от ЗМДТ данък.

(3) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "EEV" - с 50 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 от ЗМДТ данък.

(4) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5, при условие че не се използват за други цели.

(5) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 52. (1) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(6) Заплащането на данъка е условие за редовност при периодичния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява със:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на информация между информационната система за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на пътни превозни средства, поддържана от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, и:

а) системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а от ЗМДТ, или

б) съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината, или

2. представяне на издаден или заверен от общината документ.

(8) За придобитите превозни средства в неизправност данъкът се заплаща по реда и в сроковете по ал. 2.

(9) Извън предвидените случаи, при промяна на обстоятелство, имащо значение за определяне на данъка, данъчното задължение се изменя от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната.

Чл. 53. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси - в приход на общината по регистрация на превозното средство.

Раздел V. Патентен данък

Чл. 54. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 2 (патентни дейности), се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и
2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал. 1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал. 1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл. 204, т. 2 от Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 55. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.54. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал. 1 и 2.

(4) В случаите по ал. 1 и 2 дължимият, съответно внесенят данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегетира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.56. За целите на патентния данък могат да се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

Чл.57. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на

тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл. 58. (1) Размера на патентния данък се определя, съгласно приложение № 2 от тази наредба в зависимост от местонахождението на обекта на територията на община Борован.

(2) За целите на патентния данък се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

(3) Размера на данъка се определя при съобразяване на следните критерии: местоположение на населеното място/зоната, вид на населеното място с оглед на това дали е с местно или с национално значение, брой на населението и големина на населеното място/зоната, стопанско значение на населеното място/зоната, сезонен или постоянен характер на дейността, икономическо състояние на населеното място.

(4) Когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място, за целите на определяне на размера на патентния данък за местонахождение на обекта се смята постоянният адрес на лицето.

Чл. 59. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 4 от Закона за местните данъци и такси.

, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси.

, през течение на годината се промени обстоятелство, свързано с определянето на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси.

през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т. 3 и 31 от приложение № 4 от ЗМДТ, дължат данък само за дейността по т. 3 от приложението.

(7) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят - включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 4 от ЗМДТ.

(8) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 от ЗМДТ, се облагат по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл. 60. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 от приложение № 2, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 2, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на приложение № 2, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 61н е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл. 61л, ал. 4 от ЗМДТ данъчното облекчение по ал. 1, т. 1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл. 61. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират до 31 януари на текущата година обстоятелствата, свързани с определянето на данъка. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал. 1 и в същия срок са заплатили пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата подават декларация по ал. 1 за всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал. 1 и за възникването на обстоятелствата по чл. 61и, ал. 1 и 2 от ЗМДТ през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл. 61и, ал. 1 и 2 от ЗМДТ.

Чл. 62. (1) Данъчните декларации по чл. 61н от ЗМДТ се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място - в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването ѝ се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) Извън случаите по ал. 1 и 2 данъчната декларация се подава в Столичната община.

(4) Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл. 63 (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл. 61н от ЗМДТ, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаването ѝ.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентната дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място - в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл. 61о, ал. 2 и 3 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столичната община.

Чл.64. Лицата по чл.48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 2.

Раздел VI. Туристически данък

Чл. 65. (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл.66 (1). Размерът на туристическия данък за всяка нощувка се определя, както следва:

1. категория 1 звезда – 0,60 лв. за нощувка;
2. категория 2 звезди – 0,80 лв. за нощувка;
3. категория 3 звезди – 1,00 лв. за нощувка;
4. категория 4 звезди – 1,00 лв. за нощувка;
5. категория 5 звезди – 1,00 лв. за нощувка.

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал.1

(3) Дължимият данък по ал.2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

Чл. 67. Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 11, ал. 2 от Закона за туризма.

Раздел VII.

Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл. 68. (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VII от тази наредба.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на съответната община по Закона за автомобилните превози.

Чл. 69. (1) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 годишния размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в граници от 300 лв. до 1000 лв. в срок до 31 октомври на предходната година.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Когато общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в срока по ал. 1, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл. 70. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец

за дължимия данък в общината, за територията на която е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл. 71. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на съответната община, за територията на която е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 72. (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\text{ДДТГ} = \frac{\text{ГДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

ДДТГ е дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;
ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 61ф от ЗМДТ;

БМ е броят на календарните месеци от текущата година, съответстващи на срока, за който е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения данък се възстановява недължимо внесената част, определена по следната формула:

$$\text{НВДТПП} = \frac{\text{ПДТПП} \times \text{ОМ}}{\text{БМ}}, \text{ където}$$

НВДТПП е недължимо внесената част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПДТПП - платеният данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението;

БМ - броят на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници;

ОМ - оставащият брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 73. Данъкът по чл. 61ф от ЗМДТ се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 74. Възстановяване на надвнесен данък по чл. 61ч, ал. 2 от ЗМДТ се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Глава трета.

АДМИНИСТРАТИВНО-НАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 75. Който не подаде декларация по чл.14 от ЗМДТ, не я подаде в срок, както и не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на данъка в по-малък размер или до освобождаване от данък, се наказва с глоба в размер от 10 до 400 лв., а юридическите лица и едноличните търговци– с имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание

Чл. 76. Актовете за установяване на нарушенията се съставят от определени със заповед на кмета служители на общинската администрация, а наказателните постановления се издават от кмета на общината или от упълномощени от него длъжностни лица. Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Чл. 77. За маловажни случаи на административни нарушения по ЗМДТ, установени при извършването им, могат да бъдат налагани на местонарушението глоби в размер от 10 до 50 лева. За наложената глоба се издава фиш, който съдържа данни за самоличността на контролния орган и на нарушителя, мястото и времето на нарушението, нарушените разпоредби и размера на глобата. Фишът се подписва от контролния орган и от нарушителя, че е съгласен да плати глобата. На нарушителя се дава препис, за да може да заплати доброволно глобата. Ако нарушителят оспори нарушението или откаже да плати глобата, за нарушението се съставя акт за установяване на административно нарушение.

Чл. 78. Вземанията по тази глава се събират по предвидения от закона ред и са в приход на местния бюджет на общината

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§1. Тази наредба, отменя до сега действащата Наредба № 7 за определяне размера на местните данъци на територията на Община Борован, *приета с Решение № 168 от 28.01.2008г. от ОбС Борован, изм. и доп. Реш.№ 390 от 28.12.2010 г., изм. и доп. Реш.№ 319 от 24.01.2014 г., доп. Реш.№ 18 от 17.12.2015 г., изм. и доп. Реш.№ 79 от 27.05.2016 г., доп. Реш.№ 102 от 27.09.2016 г.*

§ 2. За 2019 г. общинският съвет определя размерите на данъка върху превозните средства до 31 януари 2019 г. Когато не са определени нови размери в посочения срок, за 2019 г. данъкът се определя съгласно минималните размери на данъците и коригиращите коефициенти, определени в чл. 55, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

§3. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на община Борован и/или определени от него лица.

§4. Наредбата се приема на основание чл. 1, ал.2 от ЗМДТ.

§5. Наредбата е приета с решение №от протокол №.....на Общински съвет с. Борован.

Борован

I- ва зона към центъра на селото влизат :

ул."Славко Ценов"; ул." Христо Ботев"; ул."Ген. Ангел Андреев";
ул." Ангел Йошков" ; ул. „Иван Нивянин"; ул. „Бачо Киро „;

В I- ва зона се включват и следните квартали :

№ 1,2,7,8,9,10,10а,11,12,13,14,27,30,31,32,33,34,35,36,54,55,56,106,107,108;

II- зона- останалата част от селото към периферията

Малорад

I- ва зона —влизат Кwartали

№:42,43,44,45,49,50,51,52,53,54,55,56,60,61,62,63,64,100,121,

II – зона – Останалата част от селото към периферията

**Кметство Добролево, Сираково и Нивянин са във
II зона**

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

Патентни дейности	I зона	II зона	... зона	... зона
1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи —данъкът се определя в размер на ... лв. за стая според местонахождението на обекта:				
1 и 2 звезди	250,00 лв.			
2. Заведения за хранене и развлечения—данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:				
а) ресторанти:				
1—2 звезди	35,00 лв.			

3 звезди	60,00 лв.
б) заведения за бързо обслужване:	
1—2 звезди	20,00 лв.
3 звезди	35,00 лв.
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква "е":	
1—2 звезди	20,00 лв.
3 звезди	35,00 лв.
г) кафе-сладкарници	
1—2 звезди	20,00 лв.
3 звезди	50,00 лв.
д) барове:	
— дневни:	
2 звезди	50,00 лв.
3 звезди	84,00 лв.
— нощни:	
2 звезди	63,00 лв.
3 звезди	98,00 лв.
е) бюфети, каравани и павилиони — за обект:	350,00 лв.
3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя в размер на 10,00 лв. за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта.	
4. Платени паркинги — данъкът се определя в размер на 100,00 лв. за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта.	
5. Дърводелски услуги — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта. I- ва зона - 300,00 лв II- ра зона – 200,00 лв.	
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта. I- ва зона – 300,00 лв. II- ра зона – 200,00 лв.	
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта: I- ва зона – 500,00 лв. II- ра зона – 500,00 лв.	
8. Обущарски и шапкарски услуги — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта. I- ва зона – 70,00 лв. II- ра зона – 40,00 лв.	
9. Металообработващи услуги—данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта. I- ва зона – 300,00 лв. II- ра зона – 200,00 лв.	
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя в размер за работно място според местонахождението на обекта: I- ва зона – 100,00 лв. II- ра зона – 60,00 лв.	

<p>11. Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя в размер на брой устройство според местонахождението на обекта. I- ва зона – 280,00 лв. II- ра зона – 180,00 лв.</p>
<p>12. Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя в размер за работно място според местонахождението на обекта. I- ва зона – 200,00 лв. II- ра зона – 150,00 лв.</p>
<p>13. Маникюр, педикюр — данъкът се определя в размер за работно място според местонахождението на обекта. I- ва зона – 300,00 лв. II- ра зона – 200,00лв.</p>
<p>14. Часовникарски услуги — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта. I- ва зона – 150,00 лв. II- ра зона – 80,00 лв.</p>
<p>15. Тапицерски услуги — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта. I- ва зона – 300,00 лв. II- ра зона – 200,00 лв.</p>
<p>16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта: I- ва зона – 1000,00 лв. II- ра зона – 800,00 лв.</p>
<p>17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта. I- ва зона – 1200,00 лв. II- ра зона – 1000,00 лв.</p>
<p>18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта. I- ва зона – 300,00 лв. II- ра зона – 200,00 лв.</p>
<p>19. Стъкларски услуги — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта: I- ва зона – 500,00 лв. II- ра зона – 300,00 лв.</p>
<p>20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта. I- ва зона – 600,00 лв. II- ра зона – 400,00 лв.</p>

<p>22. Компаньонки и компаньони — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта. I- ва зона – 6440,00 лв. II- ра зона – 6000,00 лв.</p>
<p>23. Масажистки и масажисти — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта. I- ва зона – 1680,00 лв. II- ра зона – 1400,00 лв.</p>
<p>24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта. I- ва зона – 5600,00 лв. II- ра зона – 5300,00 лв.</p>
<p>25. Фотографски услуги — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта. I- ва зона – 700,00 лв. II- ра зона – 600,00 лв.</p>
<p>26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта. I- ва зона – 3500,00 лв. II- ра зона – 3000,00 лв.</p>
<p>27. Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта. I- ва зона – 300,00 лв. II- ра зона – 200,00 лв.</p>
<p>28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта. I- ва зона – 150,00 лв. II- ра зона – 100,00 лв.</p>
<p>29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта. I- ва зона – 70,00 лв. II- ра зона – 60,00 лв.</p>
<p>30. Заложни къщи – данъкът се определя в размер на 2500,00 лв.</p>
<p>31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта. I- ва зона – 150,00 лв. II- ра зона – 100,00 лв.</p>
<p>32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта. I- ва зона – 1000,00 лв.</p>

II-ра зона – 800,00 лв.	
33. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:	
а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е I-ва зона – 180,00 лв. II-ра зона – 150,00 лв.	
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение I-ва зона – 26,00 лв. II-ра зона – 20,00 лв.	
в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор е в размер I-ва зона – 140,00 лв. II-ра зона – 100,00 лв. и билиард — данъкът за маса е в размер I-ва зона – 140,00 лв. II-ра зона – 100,00 лв.	
34. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва: - за 1 кв.м. I-ва зона – 4,00 лв. II-ра зона – 3,00 лв. и за един фитнес уред I-ва зона – 600,00 лв. II-ра зона – 500,00 лв.	
35. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя в размер на брой съоръжения според местонахождението на обекта: I-ва зона – 300,00 лв. II-ра зона – 250,00 лв.	
36. Мелничарски услуги:	
а) За мелници за брашно — данъкът се определя в размер на линеен сантиметър от дължината на млевната линия. 36,00 лв.	
б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в размер I-ва зона – 1000,00 лв. II-ра зона – 800,00 лв.	
37. Услуги с атрактивен характер:	
а) корабчета	1500,00 лв. на брой
б) лодки	900,00 лв. на брой
в) яхти	1800,00 лв. на брой
г) джетове	1800,00 лв. на брой
д) влакчета	60,00 лв. на място

е) файтони	150,00 лв. на място
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	300,00 лв. на брой оборудване
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кънки, сноубордове, шейни	300,00 лв. на брой оборудване
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	200,00 лв. на място
к) детски колички и моторчета	200,00 лв. на брой
л) стрелбища	400,00 лв. на брой
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:	
а) мотопеди, мотоциклети	475,00 лв.
б) други МПС	800,00 лв.
39. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя в размер за брой моторно превозно средство. 3500,00 лв. на брой	
40. Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:	
а) комбайн —	500,00 лв. на брой
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини —	150,00 лв. на брой
в) прикачни, навесни и стационарни машини —	22,00 лв. на брой